

Autofikciók

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 19. szám, 2022. május 13.

Egyik barátom hallott egy pszichiáterről, aki sokakat megmentett a seregtől. Akkoriban mellemre ültek a lidércek, elalvás előtt néha nyomasztó pillanataim voltak: nem tudtam mozdulni, mintha lebénultam volna, miközben teljesen a tudatomnál voltam. Alvásparalízisnek nevezik ezt az állapotot. Ezzel kerestem föl a pszichiáttert a magánrendelésén, s azt is elmondtam neki, nem szeretnék katona lenni. A főorvos vastag keretes szemüvegben bogarászta a leleteimet, majd alapos kivizsgálásra küldött. Vértétel, belgyógyászat. Tökéletesen egészségesnek találtak, a kardiológus még azt is mondta, nem volt magának szívizomgyulladásom sosem.